

N:o 57.

Ank. till Riksd. kansli den 8 Maj 1903, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas beslut rörande viss ändring i §§ 1 och 17 i förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895.

I sitt betänkande n:o 36, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående en särskild stämpelafgift för punsch, dels ock en i sammanhang med nämnda proposition väckt motion, hade bevillningsutskottet, jämte det utskottet i punkten 1:o) hemställt,

att Riksdagen, med förklarande, att Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag till förordning angående en särskild stämpelafgift för punsch icke kunnat oförändradt bifallas, måtte antaga samma förslag med de ändringar och tillägg, utskottets vid betänkandet fogade författningsförslag utvisade, i punkten 2:o) hemställt,

att, vid bifall till hvad utskottet sålunda i punkten 1:o) hemställt, Riksdagen tillika måtte för sin del besluta, att §§ 1 och 17 i förordningen angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895 skulle erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

1. Oförändradt.
2. dito
3. Utöfver de i denna förordning meddelade föreskrifter gäller för försäljning af punsch hvad därom är eller varder särskildt stadgad.

§ 17.

1. Oförändradt.
2. dito
3. dito
4. dito
5. Om stämpelafgift för försäljning af punsch är särskildt stadgad.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren godkänt utskottets förslag till förändrad lydelse af §§ 1 och 17 i brännvinsförsäljningsförordningen samt förklarat utskottets i punkten 2:o) af betänkandet gjorda hemställan besvarad genom kammarens nämnda beslut, hvaremot Andra Kammaren bifallit utskottets i samma punkt gjorda hemställan.

I det af utskottet framlagda, vid betänkandet fogade förslag till förordning angående en särskild stämpelafgift för försäljning af punsch hafva af Riksdagen vidtagits vissa ändringar, nämligen dels i fråga om afgiftens belopp och stämplarnes valörer, dels beträffande straffbestämmelserna, dels ock slutligen i fråga om tiden för författningens giltighet. Den af utskottet angifna förutsättning för utskottets i punkten 2:o) af betänkandet gjorda hemställan, eller att Riksdagen antoge nyssnämnda af utskottet framlagda författningsförslag, har således icke blifvit till fullo uppfyllt. Då emellertid Andra Kammarens beslut rörande sagda punkt i betänkandet affattats såsom bifall till utskottets hemställan och sålunda under nyss omförmälda förutsättning, men detta icke torde kunna innebära, att de nödiga befunna ändringarna i brännvinsförsäljningsförordningen skulle ansetts beroende af att utskottets författningsförslag oförändradt bifölles, samt vid sådant förhållande synes lämpligt, att kamrarna i detta ämne fatta enahanda beslut, hemställer utskottet till Andra Kammaren,

att kammaren, med ändring af sitt beslut rörande punkten 2:o) af bevillningsutskottets betänkande n:o 36, behagade biträda Första Kammarens beslut rörande denna punkt.

Stockholm den 8 maj 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

J. BROMÉE.
